

La nit del pacte del Majestic amb José María Aznar, el llavors president Jordi Pujol es va adonar de la transcendència de l'acord CiU-PP davant d'aquell espectacle mediàtic. Massa càmeres i periodistes per captar una encaixada de mans entre el líder de CiU i l'Aznar en minoria de la primera legislatura. Va ser tan excessiva la gesticulació que un astut Pujol no es va poder estalviar durant el sopar el comentari a Joaquim Molins: «¿No creus que ens estem passant?». La foto Pujol-Aznar a l'hotel Majestic va acabar passant factura a CiU en la recta final del pujolisme quan la segona victòria d'Aznar, aleshores ja amb majoria absoluta, va agafar a contrapeu

Mirador

SAÛL
Gordillo

Un nou pacte del Majestic però sense foto

una coalició nacionalista que perdria vots pel Pla Hidrològic Nacional i el desgast de dues dècades de poder a la Generalitat. La posada en escena i els detalls d'aquella famosa nit del 1996 al luxós hotel figura en el tercer i últim volum de les memòries de Pujol, que arribarà a les llibreries precisament el 23-F.

La data, símbol d'involucionisme per a l'autogovern català i per a la democràcia espanyola en general, és una metàfora prometedora de l'epíleg amb què Pujol tanca els tres volums escrits a quatre mans, amb l'ajuda del periodista Manuel Cuyàs. ¿Serà un text de l'independentista d'epíleg en què s'ha convertit el mateix Pujol? En tot cas, l'editorial promet «revelacions im-

pagables» del pacte amb Aznar, coincidint amb el primer aniversari del delfí Artur Mas com a president, en minoria i gràcies al soci preferent que està sent novament el PP. La diferència entre el primer i aquest Majestic 2 és que els estratèges nacionalistes han après la lliçó, i treballen a consciència per amagar-ho. La política són imatges, pur màrqueting. I la foto de Mas amb Alicia Sánchez-Camacho no és la del 1996 perquè CiU l'evita com sigui malgrat la insistència de la líder del PPC per immortalitzar les repetides coincidències polítiques i suports parlamentaris. De la gran foto del 1996 amb càmera professional i en blanc i negre a la dosificació d'instantànies de menys

qualitat, como si es tractés d'una antiga Polaroid.

Demà Mariano Rajoy rebrà Mas a la Moncloa. La textura institucional del decorat, amb arribada en cotxe oficial, banderes i encaixada de mans a l'escalinata del palau presidencial difumina l'acord tàcit a què apunten tots dos partits. No es tracta d'un pacte CiU-PP, sinó d'una entesa cordial Barcelona-Madrid. Els responsables de comunicació de CiU treballen fi. Han renovat el Majestic però s'han estalviat la fotografia. Menys llustre electoral, però acord, al capdavant. Llàstima que el cove tingui tan poc peix.

Twitter: @saulgordillo

reivindicació

ACTE EN FAVOR DEL PACTE FISCAL

FOTO UNITÀRIA

Empresaris, sindicats i entitats socials participaran avui en un acte a l'Ateneu de Barcelona per reivindicar el pacte fiscal que defensa el Govern d'Artur Mas. Entre els assistents destaca la presència del president d'Amics del País, Miquel Roca, el president de Foment del Treball, Joaquim Gay de Montellà, i dels líders d'UGT, Josep Maria Álvarez, i de Comissions Obreres, Joan Carles Gallego.

PRECEDENT HISTÒRIC

L'acte d'aquesta tarda commemora l'anomenat «missatge dels cinc presidents» quan, el 1899, representants de cinc entitats, algunes de les quals han perdurat en el temps i seran presents avui a l'Ateneu, ja van demanar per carta a la reina Maria Cristina el concert econòmic per a Catalunya.

LA BATALLA POLÍTICA

Una de les exigències que el PSC fa a CiU per donar-li suport en la negociació del pacte fiscal davant l'Executiu del PP és que abans obtingui a Catalunya el suport social necessari.

tuaria immediatament i posaria en marxa mecanismes de correcció. I si ho considerés necessari, el Govern emetria una advertència pública com a primer pas d'una possible escalada de sancions en la qual s'inclou congelar les transferències a comunitats que no es facin càrrec, per exemple, de les multes que els siguin imposades per incomplir els objectius previstos. Si a més de possibles càstigs hi ha algun premi extra, es debatrà, demà, a la Moncloa. ≡

DISCREPÀNCIES EN L'ESTRATÈGIA SOCIALISTA

La federació del PSC a BCN es desmarca de la 'sociovergència'

La direcció local votarà al seu congrés radicalitzar l'oposició a CiU al consistori

El pacte estable amb el Govern de Mas té el suport majoritari de la cúpula nacional

ALBERT OLLÉS / XABIER BARRENA
BARCELONA

Resulta xocant, com admeten dirigents socialistes, que el primer secretari de la simbòlica federació de Barcelona del PSC –la que compta amb més militants i la més poderosa juntament amb la del Baix Llobregat– no formi part de l'executiva nacional del partit elegida en el congrés del desembre passat. I encara més si es té en compte que la persona en qüestió, Carles Martí, va tenir un pes específic en el conclave, del qual va sortir reforçat.

De fet, va ser Martí qui va demanar quedar-ne fora, segons asseguren els del seu entorn. Una decisió que, igual que quan se'n va anar de l'Ajuntament de Barcelona després del fiasco de la consulta de la Diagonal, li ha deixat les mans lliures per marcar una línia pròpia i autònoma des de la federació que amenaça de convertir-se en un maldecap per al líder del PSC, Pere Navarro.

El seu antecessor, José Montilla, va pagar amb una derrota l'intent d'imposar Montserrat Tura com a aspirant a l'alcaldia de Barcelona. I encara que l'actual cúpula nacional ha recuperat la bona sintonia amb

▶▶ Martí (dreta) parla amb Collboni (al seu costat) i Navarro, el desembre passat.

L'executiva del partit sondeja Josep Ramoneda com a alcaldable a Barcelona

La direcció del PSC ha sondejat el fins fa poc director del CCCB, Josep Ramoneda, per conèixer la seva disponibilitat a participar en el procés d'elecció de candidat a l'alcaldia de Barcelona. Una veu de l'executiva va confirmar a aquest diari l'existència, les últimes setmanes, de «converses» en aquest sentit amb Ramoneda.

La portaveu del PSC a l'ajuntament, Assumpta Escarp, per la seva part, no va descartar ahir concórrer a les eleccions primàries per dilucidar qui serà l'alcalde el 2015. Escarp va destacar que el «molt temps sense eleccions» que queda fins a les pròximes municipals dona fortalesa als socialistes per organitzar-se.

Martí, un dels principals promotors de la candidatura de Navarro i amic de joventut del nou secretari d'organització, Dani Fernández, les primeres desavinences ja han sortit a la palestra.

Com va avançar EL PERIÓDICO el 14 de gener, les dues parts discrepen sobre si la successió de Jordi Hereu s'ha d'obrir ara o a la tardor. Però també hi ha diferències estratègiques de pes. En plena fase de recomposició de relacions amb CiU per part de Navarro i el seu equip, que demanen ser el soci preferent d'Artur Mas en la segona part de la legislatura, la direcció barcelonina proposa un camí totalment contrari, és a dir, radicalitzar l'oposició a l'ajuntament a Xavier Trias.

DIVISIONS INTERNES // Així s'indica en la ponència marc i en una resolució que es debatrà al congrés de la federació previst per al segon cap de setmana de febrer. Amb això, Martí busca clarificar l'estratègia del grup municipal després de les divisions viscudes durant els primers mesos a l'oposició. De fet, són majoria els regidors que aposten per la sociovergència, en contra de les tesis d'Hereu i del primer secretari.

En la direcció nacional l'oferta d'un «diàleg estable» amb CiU té un suport majoritari i compta amb el suport de responsables de diferents federacions i sensibilitats com Manuel Bustos i el mateix Navarro (Vallès Occidental), el cap de l'oposició al Parlament, Joaquim Nadal (Girona), i el número dos del partit, Antonio Balmón (Baix Llobregat). També secunden aquesta línia dirigents barcelonins com Fernández, Jaume Collboni i Rocío Martínez-Sampere. ≡